

מ"ת 25166/07 - אברהם רוחן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

מ"ת 15-07-25166 מדינת ישראל נ' אברהם רוחן ואח'

לפני כבוד השופט אברהם הימן
ה המבקש אברהם רוחן
נגד מדינת ישראל
המשיבת

החלטה

לפני בקשה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המבוקש עד תום ההליכים.

יצוין בקצירה כי ברקע להלכי המעצר, כתוב אישום אשר הוגש ביום 13.7.2015 נגד המבוקש ו-17 נאים נוספים, אשר מייחס להם שורה של עבירות שבוצעו במסגרת ארגון פשיעה בינלאומי (להלן: "הארגון"), בפרשא המכונה "פרשת 512". על פי כתוב האישום, היה המבוקש חבר בארגון בין השנים 2002-2006, ובמסגרת זו ביצע עבירות שונות, ביניהן: שלוש עבירות רצח ושלוש עבירות של חבלה בכוננה מחמייה במסגרת ארגון פשיעה, ניהול ומימון פעילות בארגון פשיעה, סחר בסמים, ביצוע פעולה ברכוש אסור וUBEIRUT מס.

במקביל לכותב האישום, הגישה המשيبة בקשה לעזר את המבוקש עד תום ההליכים. ביום 11.1.2017 ניתנה החלטה המורה על מעצרו של רוחן עד תום ההליכים.

מאז הגיש המבוקש סדרה של בקשות לעיון חוזר, אשר נדחו, כמו גם ערירים שהוגשו על חלקו.

מעצרו של המבוקש הווארך, מעת לעת, על ידי בית המשפט במסגרת דין לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוויות אכיפה- מעצרם), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרם"). דין בבקשת נוספת להארכת מעצר קבוע, בעת, ליום 12.5.2020, לאחר שנדחה בהסכמה.

שלב ההוכחות בהליך העיקרי הסתיים. על פי מידע ששמעתי מבאי כוח הצדדים קבועים כתע מועדים להגשת סיכומים בכתב (בחודש יוני וויל'). לאחר מכן, ובמועדים שלאחר פגרת בתים המשפט, צפויות להתקיים ישיבות בודדות לצורר השלמת סיכומים בעל פה.

עמוד 1

בדין שהתקיים לפני יום 6.5.20 שמעתי את טיעוני באי כוח הצדדים.

בא כוח המבוקש טען כי המשך מעצרו של המבוקש מאחריו סORG ובריח הינו בלתי חוקתי. לטענתו, התmeshות המשפט ומצב החירות עקב נגיף הקורונה מחוללים שניי בנסיבות באופן המטה את נקודת האיזון לעבר שחרורו של המבוקש לחילופת מעצר. בתוך כך טען בא כוח המבוקש כי המבוקש החולה במחלת קשה נתון במעצר מחייב סORG ובריח במשך חמיש שנים, וכי על אף שחלה רמיסיה במצבו הרפואי, מצוי הוא בנסיבות סיכון כך שהייתו בין כתלי בית המעצר מסכנת את חייו ופוגעת באופן בלתי מיידי בחירותו. כמו כן טען כי מסוכנותו של המבוקש פחתה, וכי זו ניתנת לאיזון באמצעות חילופת מעצר ولو בתנאי איזוק אלקטרוני.

בא כוח המשיבה טענה כי לא חל כל שינוי הצדיק הקלה בתנאי מעצרו של המבוקש. בתוך כך הפנטה להחלטות בית המשפט העליון בעניין הארכות מעצר של נאים אחרים בהקשר לחולף הזמן.

לאחר שנתי דעת לטענות בא כוח המבוקש ולטענות באת כוח המשיבה, באתי לכל מסקנה כי דין הבקשה לעין חזור להידחות.

אני סבור כי חולף הזמן, גם בעת הנוכחית, אין גובר על משקלם המצטבר של השיקולים הצדיקים את המשך מעצרו של המבוקש מאחריו סORG ובריח. עיקר שיקולים אלה הוא במידת המסוכנות הנשכפת מהמבוקש אשר אין בסיס להניח כי חל בה שינוי לטובה. בעניין זה יפים דבריה של כב' השופטת י' וילנר בבש"פ 4702/19 (25.7.19) בעניינו של המבוקש:

"זאת ועוד, כאמור, למול חולף הזמן והפגיעה בחירותו של המבוקש, יש לזכור את חומרת העבירות המียวחות לו ואת מסוכנותו הרבה לציבור, הנובעת גם מנסיבות ביצוע העבירות, במסגרת ארגון פשעה בינלאומי. מסוכנות זו מתעצמת גם לנוכח עבורי הפלילי המכובד של המבוקש, כולל הרשעות קודמות, בגין ריצה המבוקש מאסרים בפועל. אך יש להוסיף את החשש המשמעותי מהימלטותו של המבוקש מן הדין, אשר הוודש בטענות המדינה ועומד עיננו אף בשלב זה, לנוכח העונש הכבד הצפוי לו אם יורשע בעבירות המียวחות לו".

אני סבור שמן הראי להפנות לדברי בית המשפט העליון, כב' השופט ע' גראוסקובף בבש"פ 19/19+8093/19 (21.1.20 בעניינו של המבוקש (להלן: "בש"פ 8093/19), החלטה שבערר על החלטתי בבקשת קודמת של המבוקש לעין חזור כמו גם בהחלטה על בקשת המשיבה להאריך מעצרו של המבוקש לפי סעיף 62 לחוק המעצרים. אני סבור שדברים אלה יפים גם להחלטה בבקשת זו שלפני. וכך נאמר:

"בעניינו, צדק רוחן בטעنته כי הזמן הממושך בו הוא מצוי במעצר מאחריו סORG ובריח בטרם הורשע ונגמר דין מהוועה נסיבה כבדת משקל בבחינת הבקשה להארכת מעצר. חרף זאת, כאשר מציבים אל מול זאת את חומרת העבירות המียวחות לרוחן, אשר בוצעו, על פי הנטען, במסגרת מעמדו כבכיר בארגון פשעה בינלאומי; את מסוכנותו הגבוהה, כפי שעולה הן מהנסיבות המשפימים והן מהנסיבות הרבות של בית משפט זה

בעניינו של רוחן (ראו, בין היתר: בש"פ 2853/17, [פורסם בנבאו] פסקה 15; בש"פ 537/17, [פורסם בנבאו] פסקה 14; בש"פ 938/19, [פורסם בנבאו] פסקה 21); את עברו הפלילי המכוביד של רוחן; ואת החשש להימלטות מן הדין (חשש ממשי המבוסס בין השאר על הימלטותו של אחד מן הנאשמים האחרים בפרשא מהארץ לאחר ששוחרר לחופת מעצר) - נוטה הקפ לטובות הורתתו של רוחן בمعצר".

אכן נתון המבוקש במעצר פרק זמן בלתי מבוטל כשבמקביל נוהל המשפט. אלא שכבר נקבע כי אופיו והיקפו החריג של ההליך העיקרי אמות מידה שונות לבחינת חלוף הזמן מלאו המשמשות בהליכים פליליים סטנדרטיים (ראו פסקה 15 לש"פ 19/8093 שאוזכר לעיל). בהינתן כך, הרי שההתמסכות ההליכים הינה בבחינת "הכרח בל יגונה" הנובע מהיקפה וממורכבותה של הפרשה (כך נקבע לאחרונה גם בעניינו של הנאשם ("ישראל אוזיפה") בש"פ 20/2120).Cut, מצוי המשפט ההליך העיקרי בישורת האחونة. גם אם אין לצפות כי יסתיים בתוך זמן קצר, הרי שעדין לא מתקיימת בנסיבות העניין עילה לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו של המבוקש.

עליה מן האמור, שעל פי מכלול השיקולים הקיימים לעניין ובמיוחד משום שאינו סבור כי מסוכנותו של המבוקש נותרה כפי שהיא עובר להחלטות המבואות לעיל, אין מקום להיעתר לבקשה.

גם קיומו של נגיף קורונה והסיכון שיש בו כלפי מי שחוללה במצבות קשות, אינם מティים את הקפ לטובות המבוקש. שירות ביתו הסוהר ערוך להתמודד עם מצב רפואי מורכב, ועשה כן הן בטיפול הנitin ב牒וקש והן בהתמודדות עם נגיף הקורונה.

בשוליה החלטה זו מצאתי לציין כי לנוכח העובדה שעתיד להתקיים דין לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, בעניינו של牒וקש, ביום 12.5.20 (בש"פ 2736/20), הצעתי לבא כוח牒וקש, להמתין, בהליך לפני, עד להחלטת בית המשפט העליון. מטעמים השמורים עמו, אף על פי שמדובר במספר ימים ספורים, סירב. אכן, הועלות בהליכים לעיון חוזר ולפי סעיף 62 הנ"ל מבחינה משפטית - שונות. אלא שלעתים, מצטלבות דרכיהן של הועלות הללו, כפי שנראה במקרה לפני.

סוף דבר, הבקשתה נדחתה.

המציאות תעבור החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ט"ז איר תש"פ, 10 במאי 2020, בהעדר הצדדים.